

اثر استفاده از روان کننده بر مقاومت الکتریکی و هدایت الکتریکی

محسن تدین^۱، فریدون رضایی^۱، علی پورجباری^۲

۱- عضو هیات علمی دانشگاه بوعلی سینا

۲- دانشگاه آزاد اسلامی، واحد ملایر، گروه مهندسی عمران، ملایر، ایران

Email(2): ali_pourjabari@yahoo.com

چکیده:

مقاومت فشاری بتن هنوز به عنوان یکی از مهمترین خواص بتن در نظر گرفته می‌شود، در صورتی که در عمل در خیلی از حالات، مشخصات دیگری از بتن، نظیر پایداری، نفوذ پذیری و پایداری حجمی اهمیت بیشتری دارند. امروزه استفاده از انواع افزودنی‌های شیمیایی برای افزایش کیفیت بتن، رواج پیدا کرده است. مقاومت الکتریکی بتن می‌تواند نشانه‌ای مبنی بر نفوذ یون کلرید و شروع خوردگی باشد. همچنین این پارامتر می‌تواند سرعت یا شدت خوردگی میلگرد در داخل بتن را مشخص نماید. بنابراین چنانچه عاملی بتواند آن را زیاد یا کم کند بسیار مهم خواهد بود. در این تحقیق اثر روان کننده بر مقاومت ویژه الکتریکی و هدایت الکتریکی بتن مورد بررسی قرار گرفته است. برای این منظور پنج طرح اختلاط در نظر گرفته شد. یک طرح اختلاط با نسبت آب به سیمان ۰/۴۲ و عیار سیمان ۴۵۰ کیلوگرم بر متر مکعب بدون استفاده از افزودنی و چهار طرح مشابه با استفاده از افزودنی روان کننده لیگنو سولفوناتی، فوق روان کننده نفتالینی، فوق روان کننده ملامینی و فوق روان کننده پلی کربوکسیلاتی. سپس برای هر طرح دو نمونه بتنی استوانه‌ای ۱۰ در ۲۰ سانتیمتر ساخته شد. آزمایش مقاومت الکتریکی بتن به روش حجمی و آزمایش هدایت الکتریکی مطابق استاندارد ASTM C 1760، بر روی نمونه‌ها انجام گردید. بدین ترتیب پس از ساخت نمونه‌ها و تحلیل نتایج، طرحی که با فوق‌روان‌کننده ملامینی ساخته شده بود دارای بیشترین مقاومت الکتریکی بود.

واژه‌های کلیدی: بتن، مقاومت الکتریکی، هدایت الکتریکی، روان کننده

۱. مقدمه

بتن به عنوان پر مصرف‌ترین و مهم‌ترین مصالح ساختمانی قرن بیستم معرفی شده است و این مصرف به سرعت در حال فزونی است و این در حالی است که فقط در حدود دو قرن از ابداع سیمان و بتن گذشته است. در ایران هم مانند سایر نقاط جهان، بتن به عنوان مصالح ساختمانی برتر مطرح بوده و در اغلب ساخت و سازها از بتن استفاده شده است. مهندسين ایرانی توانسته اند در بسیاری از موارد، به نحو کاملاً موفقیت آمیز، در ساخت و سازها از بتن استفاده نمایند. ولیکن علیرغم این موفقیت‌ها، مشکلاتی در رابطه با دوام بسیاری از سازه ها وجود داشته است. پایایی یا دوام بتن ساخته شده از سیمان پرتلند، به توانایی بتن برای مقابله با عوامل جوی، حملات شیمیایی، سایش، فرسایش و هرگونه فرآیند منجر به تخریب اطلاق می‌شود.

بر طبق تعریف ۲۰۱ انسیتوی بتن آمریکا [۱]، دوام بتن با سیمان پرتلند به توانایی آن برای مقاومت در برابر عوامل هوازدگی، حمله شیمیایی، سایش و یا هر فرآیندی که کیفیت و قابلیت خدمت دهی خود را در شرایط محیطی اش حفظ کند. در ادامه لازم است مختصری دربارهٔ مهم‌ترین پارامتر تعیین‌کنندهٔ دوام بتن که همان نفوذپذیری می‌باشد، توضیح داده شود. تا مدت‌ها محققین قبل از پی بردن به اهمیت ساختار شیمیایی بتن در برابر حمله مواد مهاجم خورنده، مهم‌ترین عامل تعیین‌کننده انواع خرابی‌های بتن مانند نفوذ سولفات‌ها، کلورورها، کربنات‌ها و سایر عوامل شیمیایی خورنده را میزان نفوذپذیری بتن می‌دانستند. در واقع معیار نفوذپذیری را عامل اصلی خسارت دیدن بتن در برابر حمله مواد خورنده شیمیایی معرفی می‌کردند. پس در صورتی که بتوان بتنی ساخت که دارای نفوذپذیری کمتری باشد و املاح به راحتی در آن نفوذ نکنند دوام بتن بالاتر خواهد بود. [۲].

همانطور که ذکر شد نفوذپذیری عامل تعیین‌کننده و پراهمیتی در دوام بتن می‌باشد. نفوذپذیری خمیر سیمان به عوامل عمده‌ای بستگی دارد که عبارتند از: مانند نسبت اب به سیمان، عیار سیمان، نوع سنگ دانه، دانه بندی سنگدانه، تراکم، عمل آوری و... یکی از عوامل موثر در این رابطه، نوع و میزان مصرف روان‌کننده‌ها و فوق‌روان‌کننده بیان شده است.

یکی از شاخص‌های مقاومت بتن در مقابل حمله کلرایدی، مقاومت الکتریکی ویژه بتن می‌باشد که با اندازه‌گیری آن می‌توان تا حدودی دوام بتن را تخمین زد. مقاومت الکتریکی بتن به طور گسترده برای ارزیابی غیر مستقیم ویژگی‌های بتن همانند انتشارپذیری یون کلرید، درجه اشباع بتن، و خوردگی آن مورد استفاده قرار می‌گیرد [۳، ۴]. مقاومت الکتریکی بتن همچنین ممکن است اطلاعات مفیدی در مورد عملکرد خوردگی فولاد مدفون در بتن، به ما بدهد [۵].

مقاومت الکتریکی ویژه بتن می‌تواند نشانه‌ای مبنی بر نفوذ یون کلرید و شروع خوردگی باشد همچنین این عامل می‌تواند سرعت یا شدت خوردگی میلگرد در داخل بتن را مشخص نماید بنابراین چنان چه عاملی بتواند آنها را زیاد یا کم کند بسیار مهم خواهد بود بطور کلی، هدف از این تحقیق اثر روان‌کننده بر مقاومت ویژه الکتریکی و هدایت الکتریکی بتن مورد بررسی قرار گرفته است. به همین منظور در راستای این تحقیق مطالعاتی در گذشته انجام شده است که نتایج آنها به صورت زیر است:

در مقاله که توسط میثم کریمی‌نیاو همکاران در سال ۱۳۹۱ منتشر شد، آنها نتیجه گرفتند که با افزایش مقدار افزودنی، مقاومت الکتریکی افزایش می‌یابد [۶].

در مقاله که توسط میثم کریمی‌نیاو همکاران در سال ۱۳۹۱ منتشر شد، مشاهده می‌شود که با افزایش مقدار افزودنی، مقاومت الکتریکی نیز افزایش می‌یابد و نیز در این تحقیق روان‌کننده با پایه نفتالینی مقاومت الکتریکی بیشتری نسبت به روان‌کننده با پایه پلی‌کربوکسیلاتی داشته‌است [۷].

در مقاله که توسط Xiao و همکاران در سال ۲۰۰۷ منتشر شد، مشاهده می‌شود که با افزایش مقدار افزودنی (با پایه نفتالینی و پلی‌کربوکسیلاتی) مقاومت الکتریکی کاهش می‌یابد [۸].

در مقاله که توسط zeng و همکاران در سال ۲۰۱۰ منتشر شد، آنها نتیجه گرفتند که مقاومت الکتریکی اولیه خمیر سیمان با افزایش مقدار فوق‌روان‌کننده نفتالینی افزایش می‌یابد و سپس با افزایش مقدار فوق‌روان‌کننده کاهش می‌یابد [۹].

۲. مصالح مصرفی

سیمان مصرفی در کلیه طرح اختلاطها، سیمان پرتلند نوع ۱ کارخانه سیمان هگمتان همدان با چگالی ۳/۱ گرم بر سانتیمتر مکعب، سنگدانه معمولی درشت دانه با دو اندازه اسمی (۱۲-۶) و (۲۰-۱۲) میلی‌متر، سنگدانه معمولی ریزدانه (ماسه) با محدوده اندازه اسمی (۵-۰) میلی‌متر استفاده شده است (جدول ۱ و جدول ۲). طرحهای ساخته شده با چهار نوع افزودنی روان‌کننده معمولی لیگنوسولفوناتی، فوق‌روان‌کننده‌های نفتالینی و وپلی‌کربوکسیلاتی می‌باشند (جدول ۳).

جدول ۱- دانه بندی سنگدانه‌های مصرفی، برحسب مقادیر رد شده از الک‌های استاندارد

قطر الک (mm)	۱۹	۱۲/۵	۹/۵	۴/۷۵	۲/۳۸	۱/۱۸	۰/۶	۰/۳	۰/۱۵
شن درشت (%)	۱۰۰	۳۲	۳/۴	۰/۲	-	-	-	-	-
شن متوسط (%)	۱۰۰	۹۷/۹	۶۶/۵	۳/۵	۳/۲	۳/۱	-	-	-
ماسه (%)	۱۰۰	۱۰۰	۱۰۰	۹۳/۲	۶۹/۵	۴۵/۵	۲۷/۷	۱۳/۲	۴/۶

جدول ۲- مشخصات سنگدانه‌های مصرفی

سنگدانه	چگالی SSD (g/cm ³)	جذب آب (%)	درصد سوزنی (تطویل)	درصد پولکی (تورق)	سهم در کل مخلوط (%)
شن درشت	۲/۶۸	۰/۵	۱۲/۵	۱۱/۲	۳۰
شن متوسط	۲/۶۵	۰/۶	۲۰/۵	۸/۷	۱۵
ماسه	۲/۵۲	۲/۷	-	-	۵۵

جدول ۳- مشخصات مواد افزودنی

پایه شیمیایی	نفتالین سولفونات	پلی کربوکسیلات اتر	لیگنوسولفونات	ملامین فرمالدئید
شرکت تولید کننده	پنتا	پنتا	ب.آ.اس.اف	رزین سازان فارس
کد محصول	Pancret432	Panflow110	LD10	MF2900
رنگ	قهوه‌ای رنگ تیره	قهوه‌ای	قهوه‌ای سوخته	بی رنگ
جرم حجمی (Kg/Liter)	۱/۱۸	۱/۱۳	۱/۱۸	۱/۱۷

۳. طرح‌های اختلاط

از آنجا که هدف این پژوهش، بررسی اثر روان کننده بر مقاومت ویژه الکتریکی و هدایت الکتریکی بتن می‌باشد برای این منظور پنج طرح اختلاط در نظر گرفته شد. یک طرح اختلاط با نسبت آب به سیمان ۰/۴۲ و عیار سیمان ۴۵۰ کیلوگرم بر متر مکعب بدون استفاده از افزودنی و چهار طرح مشابه با استفاده از افزودنی روان کننده لیگنوسولفوناتی، فوق روان کننده نفتالینی، فوق روان کننده ملامینی و فوق روان کننده پلی کربوکسیلاتی ساخته گردید. در طرح مخلوط‌ها با توجه به توصیه‌های روش ملی طرح مخلوط بتن و با توجه به تجربیات عملی، سهم هر یک از سنگدانه‌ها از کل مصالح سنگی موجود در یک متر مکعب بتن در جدول ۲ ارائه شده است. آزمایش اسلامپ بر اساس استاندارد ASTM C 143، که بیانگر روانی بتن است انجام شده است و نتایج در (جدول ۴) نشان داده شده است. آزمایش وزن مخصوص بتن این آزمایش بر اساس استاندارد ASTM C138، انجام شده است. و نتایج در (جدول ۴) نشان داده شده است.

جدول ۴- مشخصات طرح‌های اختلاط

وزن مخصوص بتن (Kg/m ³)	اسلامپ (mm)	افزودنی شیمیایی		نسبت آب به سیمان	عیار سیمان (Kg/m ³)	شماره طرح
		میزان مصرف (درصد وزن سیمان)	نوع			
۲/۴۰	۶۷	-		۰/۴۲	۴۵۰	O
۲/۳۹	۹۵	۰/۵	لیگنوسولفونات	۰/۴۲	۴۵۰	L
۲/۴۰	۱۱۵	۰/۵	نفتالینی	۰/۴۲	۴۵۰	N
۲/۴۲	۲۰۵	۰/۲۱	ملامینی	۰/۴۲	۴۵۰	P
۲/۴۸	۱۰۰	۰/۷	کربوکسیلاتی	۰/۴۲	۴۵۰	M

۴. روند تحقیق

پس از آماده شدن مخلوطها و تعیین روانی آنها، اقدام به تهیه نمونه‌های بتنی برای انجام آزمایش شد. برای این کار ابتدا سطوح داخلی قالب‌ها که استوانه‌ای شکل که ۲۰ x ۱۰ سانتی متری می باشند چرب شدند. سپس بتن در دو لایه به درون آنها ریخته شد و توسط میله فولادی در ۲۵ ضربه و سپس کاملاً متراکم گشت. در ادامه تمامی قالب‌ها به اتاق نگهداری منتقل شدند و در زیر یک پوشش نایلونی به مدت 24 ± 2 قرار گرفتند. پس از گذشت مدت زمان مذکور نمونه‌ها از قالب خارج و تا زمان آزمایش تحت عمل‌آوری قرار گرفتند این آزمون‌ها پس از بیرون آمدن از قالب، جهت عمل‌آوری به درون حوضچه آب با دمای تقریبی ۲۲ درجه سانتیگراد انتقال یافتند تا ۲۸ روز در آن حوضچه ماندند. سپس آزمایش هدایت الکتریکی بتن و آزمایش تعیین مقاومت الکتریکی به روش حجمی بر روی آزمون‌ها انجام گردید.

۵. آزمایش هدایت الکتریکی بتن ASTM C1760

یون‌هایی که به داخل بتن نفوذ کرده‌اند، از میان منافذ موجود در ساختار بتن حرکت می‌کنند. بعلاوه حرکت یون‌ها داخل محیط بتن، بتن دارای هدایت الکتریکی می‌باشد. مقدار مقاومت الکتریکی بتن بستگی مستقیم به نفوذپذیری بتن و شرایط محیطی بتن (مقدار یون‌های نفوذی و رطوبت بتن) دارد و مسلماً هرچه نفوذپذیری بتن بیشتر باشد، یون‌ها راحت‌تر و با سرعت بیشتری می‌توانند به داخل محیط بتن راه یابند. هرچه مقادیر یون‌های نفوذی بیشتر باشد، مقاومت الکتریکی بتن کمتر خواهد بود لذا بتن‌هایی که دارای مقاومت الکتریکی بالایی هستند، در برابر نفوذ یون کلراید و شروع خوردگی عملکرد بهتری خواهند داشت. با تعیین مقاومت الکتریکی می‌توان نرخ خوردگی احتمالی را در سازه تعیین کرد. برای انجام این آزمایش طبق استاندارد ASTM C1760 باید استوانه‌های قالبگیری شده با قطر ۱۰۰ mm و ارتفاع ۲۰۰ mm و یا مغزه‌هایی با قطر ۱۰۰ و ارتفاع ۱۰۰ - ۲۰۰ mm باشند. طبق دستورالعمل استاندارد، نمونه‌ها را از داخل آب بردارید و اضافات روی آن را پاک کنید. نمونه‌ها در حین انجام آزمایش باید اشباع باشد و سپس درون سلول‌ها مانند آزمایش ASTM C1202 قرار داده است. ولی در این آزمایش هر دو سلول را با محلول نمک سدیم NaCl پر شده است و با شروع آزمایش به مدت ۱ دقیقه و ۵ ثانیه اختلاف پتانسیل ۶۰ ولت به دو سر نمونه اعمال شده و مقدار جریان عبوری از نمونه بر حسب میلی آمپر اندازه گرفته شده است (شکل ۱) و از رابطه زیر مقاومت الکتریکی محاسبه می‌شود:

$$\partial = k \times \frac{I}{v} \times \frac{L}{D^2} \quad (1)$$

∂ = رسانای الکتریکی بر حسب [ms/m]

$I =$ جریان در یک دقیقه بر حسب [mA]

$V =$ ولتاژیکار رفته بر حسب [v]

$L =$ طول متوسط نمونه بر حسب [mm]

$D =$ قطر متوسط نمونه بر حسب [mm]

$k =$ ضریب (۱۲۷۳/۲)

$1/\partial =$ مقاومت الکتریکی

(۲)

شکل ۱- آماده سازی نمونه ونحوه انجام آزمایش

۶. آزمایش تعیین مقاومت ویژه الکتریکی

در این آزمایش همانند آزمایش تعیین هدایت الکتریکی بتن از آزمونهای استوانه‌ای ۲۰ X ۱۰ سانتی متری با همان شرایط عمل‌آوری استفاده شد. برای تعیین مقاومت الکتریکی آزمونهای ساخته‌شده، در استانداردهای مختلف دستورالعمل خاصی وجود ندارد از این رو که این آزمایش به روش حجمی می‌باشد برای انجام این آزمایش از وسایل و روش خاصی استفاده شد برای انجام این آزمایش از یک دستگاه تعیین کننده مقاومت الکتریکی با فرکانس ۱/۰ KHz و ظرفیت نهایی ۱/۰ MΩ، به همراه دو صفحه مسی استفاده شد. نحوه تعیین مقاومت الکتریکی هر آزمون به این ترتیب بود که بر روی یکی از صفحات مسی، مقداری خمیر سیمان جهت ایجاد اتصال و برقراری مناسب جریان بین آزمون بتنی اصلی و صفحات مسی گذاشته شد، و با استفاده از یک کاردک به طور نسبتاً یکنواخت بر روی آن پخش گردید. سپس آزمون اصلی از داخل آب خارج و آب اضافی آن توسط پارچه‌ای تترونی گرفته شد و بر روی خمیر سیمان پخش شده قرار داده شد. در ادامه سطح رویی آزمون نیز با یک لایه دیگر از خمیر سیمان پوشانده شد و صفحه مسی فوقانی را روی آن گذاشته و همچنین برای جلوگیری از برقراری اتصال کوتاه و ثبت جوابهای غیر دقیق، خمیر بیرون زده شده از میان صفحات مسی و آزمون، توسط پارچه‌ای برداشته شد. در نهایت با اتصال هر یک از

سیم‌های دستگاه به یکی از صفحات مقدار مقاومت الکتریکی نشان داده شده ثبت شد. (شکل ۲) برای تعیین مقاومت ویژه الکتریکی، مقاومت الکتریکی اندازه‌گیری شده طبق رابطه زیر در سطح تماس ضرب، و بر طول یا فاصله بین دو صفحه مسی تقسیم شد:

$$\rho = \frac{Z A}{L} \quad (۳)$$

که در آن:

$$\begin{aligned} \rho &= \text{مقاومت ویژه الکتریکی } [\Omega.m] \\ Z &= \text{مقاومت الکتریکی اندازه‌گیری شده } [\Omega] \\ A &= \text{سطح مقطع آزمون در تماس با خمیر } [m^2] \\ L &= \text{ارتفاع آزمون یا فاصله بین دو صفحه مسی } [m] \end{aligned}$$

شکل (۲) چگونگی برقراری مدار و اندازه‌گیری مقاومت الکتریکی

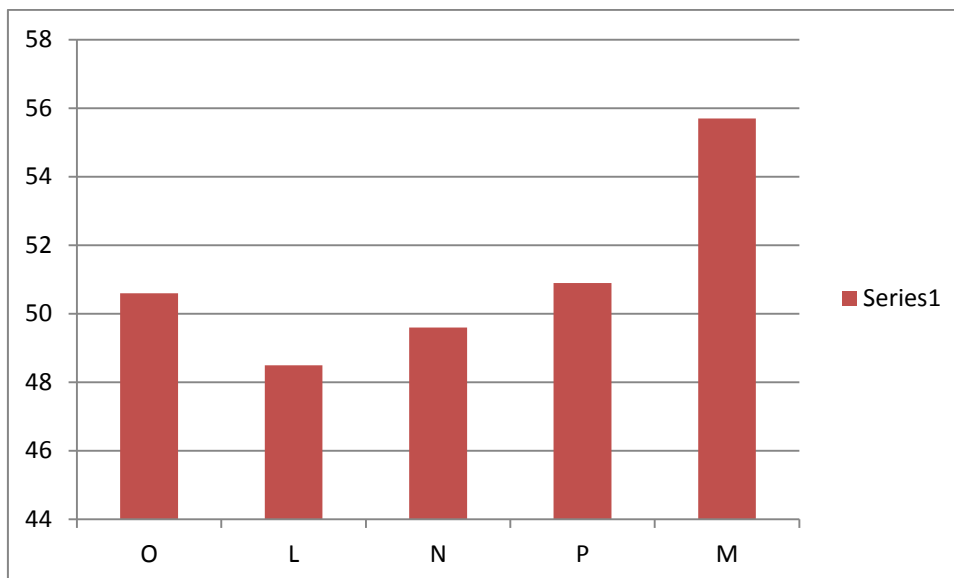
۷. نتایج آزمایش هدایت الکتریکی بتن ASTM C1760

یون‌هایی که به داخل بتن نفوذ کرده‌اند، از میان منافذ موجود در ساختار بتن حرکت می‌کنند. بعلاوه حرکت یون‌ها داخل محیط بتن، بتن دارای هدایت الکتریکی می‌باشد. مقدار مقاومت الکتریکی بتن بستگی مستقیم به نفوذپذیری بتن و شرایط محیطی بتن (مقدار یون‌های نفوذی و رطوبت بتن) دارد و مسلماً هرچه نفوذپذیری بتن بیشتر باشد، یون‌ها راحت‌تر و با سرعت بیشتری می‌توانند به داخل محیط بتن راه یابند.

جدول ۵- نتایج آزمایش هدایت الکتریکی

Rm میانگین مقاومت ویژه الکتریکی ($\Omega.m$)	R مقاومت ویژه الکتریکی ($\Omega.m$)	δ هدایت الکتریکی (ms/m)	D قطر (mm)	L طول (mm)	نمونه	نام طرح
۵۰/۶	۵۰/۴	۱۹/۹	۱۰۱/۵	۲۰۱	۱	O
	۵۰/۸	۱۹/۷	۱۰۲	۲۰۱	۲	O
۴۸/۵	۴۹	۲۰/۴	۱۰۲	۲۰۰/۶	۱	L
	۴۸	۲۰/۸	۱۰۱	۲۰۰/۲	۲	L
۴۹/۶	۴۹/۵	۲۰/۲	۱۰۱/۶	۲۰۰/۶	۱	N
	۴۹/۷	۲۰/۱	۱۰۲	۲۰۱	۲	N
۵۰/۹	۵۰/۸	۱۹/۷	۱۰۲	۲۰۱	۱	P
	۵۱	۱۹/۵	۱۰۲	۲۰۰	۲	P
۵۵/۷	۵۷	۱۷/۵	۱۰۲	۲۰۰	۱	M
	۵۴/۵	۱۸/۳	۱۰۰	۲۰۱	۲	M

هرچه مقادیر یون های نفوذی بیشتر باشد، مقاومت الکتریکی بتن کمتر خواهد بود لذا بتن هایی که دارای مقاومت الکتریکی بالایی هستند، در برابر نفوذ یون کلراید و شروع خوردگی عملکرد بهتری خواهند داشت همچنین آهنک خوردگی را پس از شروع خوردگی کندتر می کند نتایج آزمایش هدایت الکتریکی ۵ مخلوط ساخته شده در (جدول ۵) مشاهده می شود همچنین این نتایج در نمودار (نمودار ۱) به صورت ستونی، که نشان دهنده رابطه بین مقاومت الکتریکی با چهارنوع افزودنی ارائه شده است.

نمودار ۱- نشان دهنده نتایج آزمایش مقاومت ویژه الکتریکی مخلوطها

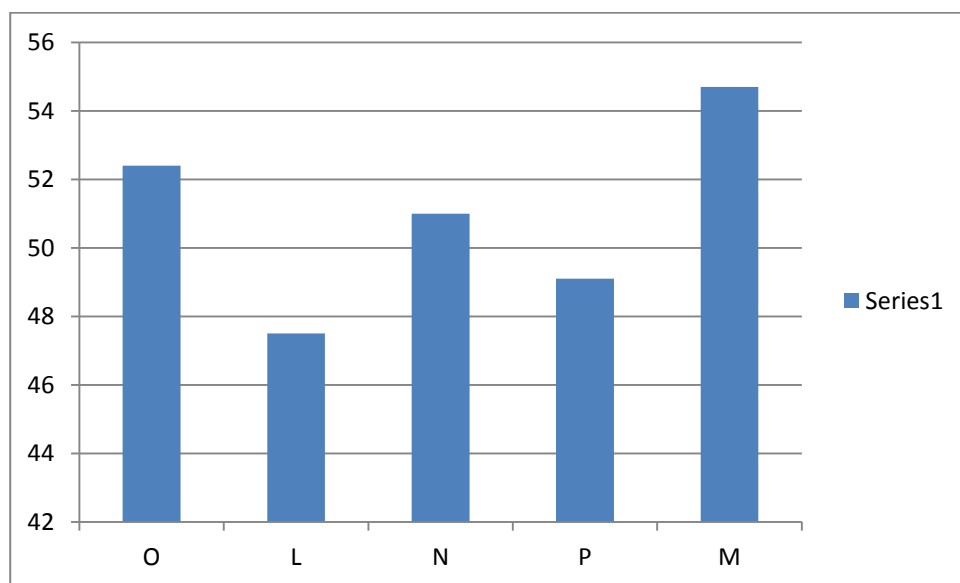
در (نمودار ۱) ، بیشترین مقاومت الکتریکی مربوط به M می باشد که در این نمودار پیدا است فوق روان کننده های ملامینی و پلی کربوکسیلاتی باعث افزایش مقاومت الکتریکی در بتن شدند ولی فوق روان کننده ملامینی تاثیر بیشتری در افزایش مقاومت الکتریکی داشته است. و دیگر روان کننده ها باعث کاهش مقاومت الکتریکی در بتن شده اند.

۸. نتایج مقاومت ویژه الکتریکی حجمی

همانطور که در بخش های قبل توضیح داده شده برای مقاومت الکتریکی حجمی هیچ گونه استاندارد و آئین نامه وجود ندارد بلکه یک روش پیشنهادی می باشد. نمونه های استوانه ای 10×20 سانتی متری به مدت ۲۸ روز در آب عمل آوری شده اند و سپس از آب خارج شده و مقاومت الکتریکی آنها در فرکانس 1.00KHZ اندازه گیری شده است . نتایج مقاومت الکتریکی طرحها در (جدول ۶) ذکر شده است. همچنین این نتایج در (نمودار ۲) به صورت ستونی، که نشان دهنده رابطه بین مقاومت الکتریکی با چهار نوع افزودنی ارائه شده است.

جدول ۶- نتایج آزمایش مقاومت ویژه الکتریکی

ρ_m	ρ	D	L	نمونه	نام طرح
میانگین مقاومت ویژه الکتریکی	مقاومت ویژه الکتریکی	قطر	طول		
($\Omega.m$)	($\Omega.m$)	(mm)	(mm)		
۵۲/۴	۵۲/۵	۱۰۱/۵	۲۰۱	۱	O
	۵۲/۳	۱۰۲	۲۰۱	۲	O
۴۷/۵	۴۷/۱	۱۰۲	۲۰۰/۶	۱	L
	۴۸	۱۰۱	۲۰۰/۲	۲	L
۵۱	۴۸/۹	۱۰۱/۶	۲۰۰/۶	۱	N
	۵۳	۱۰۲	۲۰۱	۲	N
۴۹/۱	۴۹/۲	۱۰۲	۲۰۱	۱	P
	۴۹	۱۰۲	۲۰۰	۲	P
۵۴/۷	۵۴/۶	۱۰۲	۲۰۰	۱	M
	۵۴/۸	۱۰۰	۲۰۱	۲	M

نمودار ۲- نتایج آزمایش مقاومت ویژه الکتریکی مخلوطها

در (نمودار ۲) بیشترین مقاومت ویژه الکتریکی مربوط به M می‌باشد که در این نمودار پیدا است تنها فوق‌روان‌کننده ملامینی باعث افزایش مقاومت الکتریکی در بتن شده و دیگر روان‌کننده یا فوق‌روان‌کننده‌ها باعث کاهش مقاومت ویژه الکتریکی در بتن شده‌اند.

و در مقایسه نتایج این تحقیق با تحقیقات گذشته:

۱. در تحقیقی که توسط Xiao و همکاران انجام شد آنجا فوق‌روان‌کننده‌های نفتالینی و پلی‌کربوکسیلاتی باعث افزایش مقاومت الکتریکی در بتن شده ولی در این تحقیق مشاهده می‌شود یا تاثیر نداشته‌اند یا باعث کاهش مقاومت ویژه الکتریکی در بتن شده‌اند.

۲. و در تحقیقی که توسط میثم کریمی‌نیا و همکاران انجام شد مشاهده می‌شود فوق‌روان‌کننده نفتالینی مقاومت الکتریکی بیشتری نسبت به پلی‌کربوکسیلاتی داشته ولی در این تحقیق مقاومت الکتریکی این دو فوق‌روان‌کننده تفاوتی چندانی ندارند.

نتیجه‌گیری

بنابراین با توجه به اینکه مقاومت الکتریکی بتن با آهنگ خوردگی میلگردهای مدفون در آن تناسب معکوس دارد می‌توان انتظار داشت که در صورت فراهم بودن شرایط، میلگردهای قرار گرفته در مخلوط M که دارای مقاومت الکتریکی نسبتاً بالایی هستند، آهنگ خوردگی کمتری را نسبت به میلگردهای مدفون در مخلوط‌های دیگر از خود نشان دهند بتن‌هایی که دارای مقاومت الکتریکی بالایی هستند، هم‌چنین در برابر نفوذ یون کلراید و شروع خوردگی عملکرد بهتری خواهند داشت. به هر حال با توجه به اینکه پدیده خوردگی پدیده‌ای الکتروشیمیایی است، بالا رفتن مقاومت الکتریکی شدت جریان خوردگی در میلگرد را که متناسب با شدت خوردگی (آهنگ خوردگی) آن می‌باشد، کاهش می‌دهد.

۹. قدر دانی

بدین وسیله از مدیریت و پرسنل آزمایشگاه مقاومت مصالح و ژئوتکنیک شرکت مهندسی مشاور سیناب غرب به ویژه آقای رضاقلی نیازی بلد، هم‌چنین مدیریت و پرسنل آزمایشگاه بتون صنعت بریس که در انجام این تحقیق زحمات زیادی را متقبل شدند قدر دانی می‌شود.

۱۰. مراجع

1-American Concrete Institute, "Guide to Durable concrete", ACI 201 R , Manual of Concrete Practice, 2005.

۲- رمضانپور علی‌اکبر، پرهیزکار طیبیه، پورخورشیدی علیرضا، رئیس قاسمی امیرمازیار، تأثیر شرایط محیطی سواحل جنوبی ایران بر روی دوام دراز مدت بتن با سیمان‌ها و پوزولان‌های مختلف، انتشارات مرکز تحقیقات ساختمان و مسکن، نشریه شماره گ-۴۳۴، سال ۱۳۸۵.

۳- Berke. N, Hicks. M, Chaker. V, Corrosion Forms and Control for Infrastructure, ASTM STP 1137, American Society of Testing and Materials, Philadelphia, 1992, p. 207.

۴- Andrade. C, Alonso. C, Goni. S, Dhir. R. K, Roderick Jones, M, Chloride Threshold Values To Depassivate Reinforcing Bars Embedded In A Standardized Opc Mortar, Proceedings of Conference Concrete 2000, Scotland, UK, 1993, p. 1639.

5- S. Millard, J. Harrison, A. Edwards, Nondestructive Testing 31 (1989) 616.

۶- کریمی نیا، م. پیروی، م «بررسی تاثیرات درصدهای مختلف ابر روان کننده با پایه پلی کربوکسیلات بر خواص مکانیکی بتن های سبک سازه ای ساخته شده با اسکوریا»، کنفرانس ملی صنعت بتن، مرکز بین المللی علوم و تکنولوژی پیشرفته و علوم محیطی، کرمان- ایران، اولین دوره، خرداد ۱۳۹۱.

۷- کریمی نیا، م. پیروی، م. " مقایسه تاثیر استفاده از روان کننده با پایه های پلی کربوکسیلات و نفتالین بر روی خواص مکانیکی بتن های سبک تولیدی با سنگدانه اسکوریا " کنفرانس ملی سالیانه بتن ایران ، چهارمین دوره ، ۱۵ مهر ماه ۱۳۹۱.

8-Xiao. L, Li. Z, Wei. X, Selection of superplasticizer in concrete mix design by measuring the early electrical resistivities of pastes, Cement & Concrete Composites, vol 29, (2007) ,350-356

9-Zeng.X,Sui.T,Effects of SNFand LF Superplasticizers on cement past using electrical measurement,Indian Journal of Engineering& Materials Sciences, vol 17,(2010), p. 27-33.